

N:o 22.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 1 april 1892.
— — — — Andra Kammaren den 1 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående försäljning af kongl. dramatiska teatern och inköp för statsverkets räkning af fastigheten n:o 41, kvarteret Blasieholmen.

(Statsutskottets utlåtande n:o 37.)

Till Konungen.

Under åberopande af bilagdt statsrådsprotokoll öfver finansärenden för den 10 mars innevarande år har Eders Kongl. Maj:t i en samma dag aflåten proposition föreslagit Riksdagen att medgifva,
att dramatiska teaterns byggnad med tomt måtte försäljas med tillträdesrätt för köparen den dag, då den nya operabyggnaden af teaterbyggnadskonsortiet till statsverket öfverlemnades;
att fastigheten n:o 41 i kvarteret Blasieholmen, hvori den så kallade svenska teatern förut varit inrymd, måtte, jemte den nämnda teater förut tillhöriga materiel, som för närvarande för kongl. operan förhrydes, för statsverkets räkning för en köpeskilling af 450,000 kronor inköpas

samt från och med sistnämnda dag mot hyra upplåtas åt den eller dem, som åtog sig att på ett konsten värdigt sätt derstädes uppehålla den dramatiska teaterns verksamhet; börande genom inköpet rubbning ej vållas i den genom kontrakt den 12 juni 1891 mellan chefen för finansdepartementet, å Kongl. Maj:ts och kronans vägnar, samt hofkapellmästaren C. Nordqvist, angående operaverksamhetens uppehållande under tiden för kongl. stora teaterns ombyggnad, upplåtna dispositionsrätt öfver omförmälda fastighet;

att köpeskillingen för omförmälda fastighet måtte på det sätt erläggas, att staten öfvertog betalningsansvaret för i egendomen intecknad gäld till belopp af 250,000 kronor att förräntas och amorteras med den för fastigheten inflytande hyra, samt erlade återstoden af köpeskillingen med 100,000 kronor vid tillträdet och med 100,000 kronor inom tre månader derefter;

att tillgång till sist omförmälda belopp af sammanlagdt 200,000 kronor måtte beredas genom upptagande hos teaterbyggnadskonsortiet, mot statsverkets ansvarighet, af ett låf å enahanda belopp för tiden till dess den nya operabyggnaden blefve till statsverket öfverlemnad; samt

att för återgåldande af berörda lån, derå räntan borde bestridas af den för fastigheten inflytande hyra, måtte användas köpeskillingen för dramatiska teatern, äfvensom, i den mån sådant erfordrades, hvad af hyresmedlen för fastigheten under sistnämnda tid återstode efter afdrag af räntor samt onera och kostnader.

Om än i afseende å den dramatiska teaterns lokal anmärkningar kunna framställas ur synpunkten af trygghet mot eldfara, torde dock den fara, som i detta fall hotar, dels i hufvudsak vara beroende af de förhållanden och anordningar, som i allmänhet vid iurättningar af denna beskaffenhet måste förefinnas, dels ock kunna genom lämpliga åtgärder väsentligen minskas; och att någon öfverhängande eldfara ej anses vara för handen, synes framgå deraf, att, äfven vid bifall till Eders Kongl. Maj:ts ifrågasatt förslag, denna teaters verksamhet skulle oförändrad komma att fortgå ännu i fyra till fem år.

Hvad det föreliggande förslaget vidare beträffar, föreställer sig Riksdagen, att detsamma särskildt med hänsyn till det, enligt hvad för Riksdagen meddelats, nu mera inkomna köpebudet å dramatiska teatern, som med 75,000 kronor öfverstiger den förut motsedda försäljningssumman 150,000 kronor, ur finansiell synpunkt icke torde vara ofördelaktigt, ehuru väl Riksdagen icke funnit den i sammanhang med det föreslagna inköpet af den s. k. svenska teatern ifrågasatta lånetrans-

aktionen tilltalande. Ett uppskof med dramatiska teaterns försäljning synes i allt fall icke böra föranleda minskning i köpevärdet af denna synnerligen välbelägna fastighet.

Då emellertid en ny tidsenlig teater för närvarande är för statsverkets räkning under uppförande och, först sedan denna blifvit fullbordad, beslut synes böra fattas, om ej vid sidan af den lyriska konsten äfven den dramatiska må kunna der idkas, anser Riksdagen tidpunkten nu icke vara lämplig för förvärfvande af annan ny teater för talscenen, hvadan Eders Kongl. Maj:ts förevarande proposition icke af Riksdagen bifallits.

1892 0:7

Stockholm den 1 april 1892.

Med undersätlig vördnad.